

København 7. februar 2023

Høringssvar vedr. bekendtgørelsen om Fonden for Plantebaserede Fødevarer

Dansk Vegetarisk Forening (DVF) takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende bekendtgørelsen.

Generelt er det vores opfattelse, at der er tale om en meningsfuld og gennemarbejdet bekendtgørelse.

Vi har dog følgende kommentarer, hvoraf især den første om støttesatser er afgørende for fondens succes, men hvor vi også mener, at de øvrige vil have betydning.

Vedr. paragraf 8 samt bilag 2 (maksimale støttesatser for forskellige typer projekter og aktører)

Vi finder det nødvendigt, at Danmark søger EU om at udnytte statsstøttere reglerne i videst muligt omfang, herunder søger om at Fonden for Plantebaserede Fødevarer helt undtages fra statsstøttere reglerne.

Det kan i denne sammenhæng give mening også at arbejde for en generel lempelse af statsstøttere reglerne for plantebaserede fødevarer på tværs af EU.

Argumentet for begge dele er, at det er en sektor, som er vital for at nå EU's klimaambitioner, vandrammedirektiv og habitatdirektiv, men hvor tiden er knap, foruden at der er stort erhvervsøkonomisk potentiale og enorme sundhedsmæssige og herunder også sundhedsøkonomiske gevinster. Det er således en sektor, som EU har en interesse i at give medlemsstaterne incitament til at støtte, fremfor at besværliggøre eller begrænse denne støtte.

Vedr. paragraf 10 (støttebeløbs-interval)

I bekendtgørelsen foreslås et interval på 100.000 kr til 7 millioner kr. I forhold til flerårige strukturelle indsatser med mange partnere kan 7 mio. være for lavt sat. Vi vil derfor foreslå, at bekendtgørelsen hæver loftet til f.eks. 10 mio., men det kunne i princippet også være 15 mio., således at fonden får mere fleksibilitet ift. at træffe strategiske beslutninger efter behov. Fonden kan så i sin strategi/opslag f.eks. anføre, at projekter som udgangspunkt maksimalt støttes med f.eks. 5 mio. kr, men at der i helt særlige tilfælde ifm. større strategiske projekter kan opnås støtte på op til 10-15 mio. kr. Så begrænser bekendtgørelsen ikke på forhånd de faglige vurderinger, som vel hører til i fondsbestyrelsen.

Vedr. paragraf 15 (igangsættelse vs. bevillingstidspunkt)

Muligheden for at igangsætte for egen risiko forud for bevilling har været diskuteret ifm. førstebehandlingen i Folketinget. Vi tænker ikke, at dette er nødvendigt i de fleste tilfælde og for de fleste 'almindelige' projekter. Men vi kan samtidig se særlige situationer, hvor det pga. ydre forhold ift. kalenderårets rammer evt. kunne være relevant og vigtigt, f.eks. hvis der opstår mulighed for at forberede

en deltagelse i et stort eksportevent i udlandet, hvor arbejdet af logistiske årsager (for egen risiko, naturligvis) *skal* igangsættes, inden ansøgningen er færdigbehandlet. Man kan også tænke sig til andre relevante eksempler, f.eks. udvikling af en ny uddannelse, hvor arbejdet må igangsættes, hvis det skal blive færdigt inden en given dato, så man i sidste ende ikke må udskyde lanceringen af en ny uddannelse med et helt år, fordi man startede for sent.

Så det vil være fint, hvis bekendtgørelsen giver bestyrelsen frie hænder ift. at vurdere den slags – i særlige tilfælde, når der er tungtvejende argumenter for det, hvis det f.eks. har betydning for, om indsatser ellers forsinkes med et helt kalenderår.

Vedr. paragraf 22 (viden/information - ABER vs GBER)

Det fremstår her som om, at der kun kan ydes støtte til vidensudvikling og informationsaktioner under ABER. Men kan der ikke også ydes støtte til vidensudvikling og informationsaktioner under GBER? I så fald skal det vel præciseres her? (relevant i de tilfælde hvor formålet ikke kan støttes under ABER)

Vedr. paragraf 29 (udbetaling af tilskud)

At der kun kan udbetales op til 2 årlige rater vil være et problem for mindre aktører med begrænset likviditet, f.eks. startups og små organisationer. Det bør være op til 4 årlige rater, ligesom det er muligt i de eksisterende landbrugsfonde. I hvert fald for mindre aktører (små virksomheder o.l.).

Det bør endvidere muliggøres, at ansøgere kan få udbetalt en del af en bevilling forud. Det kan være et max-beløb eller en max-procent f.eks. op til 50 % af den samlede bevilling eller op til 50 % af første års bevilling. Især for 1-årige projekter vil det mindske udfordringer med likviditet betydeligt, da det gør den periode, hvor en aktør potentielt har likviditetsproblemer, væsentligt kortere.

Hvis betaling forud muliggøres, kan det evt. mindske behovet for, at der kan udbetales op til 4 årlige rater (sidstnævnte er tungere administrativt).

Men en af delene bør tillades – mulighed for flere rater, eller mulighed for delvis bevilling forud.

Vedr. paragraf 34 (slutrevision)

Revisorkravet bør kun gælde slutregnskabet. Delregnskaberne bør være tro- og love-erklæringer. Dette sparer unødige udgifter til revision, som ellers vil ende med at udgøre en betragtelig procentdel af fondens uddeling af midler. En revision af et delregnskab på f.eks. 150.000 kr koster hurtigt omkring 15.000 kr. (typisk minimumstakst), dvs. 10 % af det bevilgede beløb i dette eksempel. Det er et uheldigt spild af penge, der i stedet bør bruges på plantebaseret udvikling.

Det fremgår i øvrigt ikke helt klart, om der både skal være revisor på et sidste delregnskab OG et samlet slutregnskab? Det bliver unødigt dyrt i revision, hvis der kræves 2 x revision til sidst.

Med venlig hilsen

Rune-Christoffer Dragsdahl

Generalsekretær

Dansk Vegetarisk Forening

Vesterbrogade 15, 2. sal, 1620 København V

www.vegetarisk.dk